

DOPLNĚK

O chytré Zdeničce

„To je opravdu chytrá holka, ta tvoje dcerka,“ řekl král. „Ať mě zítra navštíví. Musí však přijet-
nepřijet, *ustrojená-neustrojená, obutá-neobutá, učesaná-neučesaná.*“

Zdenička ráno vstala, *veselá a celá rozesmátá*, a chystala se za panem králem. Na levé straně si upletla z vlasů cop, vlasy na pravé straně nechala *rozpuštěné*. Oblékla si nejlepší košili a přes ni potrhanou rybářskou síť. Na jednu *nohu* si obula střevíček a druhou měla *bosou*. Pak vyjela za králem na koloběžce, bosou nohou se vezla, obutou odstrkovala.

(Podle Jana Wericha)

Doplňek je větný člen, který závisí na dvou řídicích členech:

na slovese a zároveň na podstatném jménu (zájmenu)

(JA)
Vrátil jsem se domů k smrti *unavený*.

Jmenovali mě *vedoucím* oddílu.

Roman doběhl do cíle *jako třetí*.

Mluvili jsme o Vaškovi *jako o dobrém kamarádovi*.

Vidíš ho tam *přicházet*?

(OK)
Kryt nízkými keři, tiše se plížil k ohni.

Potěšen potleskem přidal zpěvák ještě jednu píseň.

Lenka včera z oslavy odešla *první*.

Čaj musíš vypít *horký*.

My tam s tebou půjdeme *všichni*.

Doplňek bývá vyjádřen přídavným jménem (často ve jmenném tvaru), podstatným jménem, neurčitým slovesným tvarem, někdy i číslovou nebo zájmenem.